

Já,
člověk

Olga Stehlíková

Ilustrovala Nikola Logosová

Albatros

Já, člověk

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Olga Stehlíková

Já, člověk – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Albatros

Já, člověk

Olga Stehlíková

Já, člověk

Ilustrovala
Nikola Logosová

Albatros

© Olga Stehliková, 2021 |
Illustrations © Nikola Logosová, 2021

ISBN tištěné verze 978-80-00-06188-7
ISBN e-knihy 978-80-00-06201-3 (1. zveřejnění, 2021) (ePDF)

Úvod

Co dělá člověka člověkem: dvě ruce, dvě nohy, hlava, trup? Chytrá hlava nebo šikvné ruce? Vzdělání, touhy, věk nebo krajina domova, jeho podnebí a přírodní podmínky? V čem lze hledat lidskost? Záleží na tom, jak každého vidí ostatní, nebo jak se popíše sám? Lidé, s nimiž se seznamujeme v této malé encyklopedii současného člověka, se pokusili vystihnout sami sebe jednou vlastností, životní rolí či situací, oblíbenou činností, zvoleným povoláním, životním přesvědčením, nezlomným názorem nebo silnou zálibou, která je po ně určující, na které jim nejvíc záleží. Vybrali si to nejdůležitější a svěřili se s tím, co je pro ně smyslem života. Tento malý katalog lidí ti může pomoci se najít, ale také objevit ostatní a ocenit jejich různost: odlišnost životní náplně nebo role, do které je uvrhl svět, okolnosti a prostředí, do něhož se narodili a v němž vyrostli. Někteří při tom měli více a někteří méně štěstí. V této knížce zjistíš, čím ostatní žijí, z čeho čerpají sílu a hrdost, ale i co je sráží k zemi. Každý totiž hledá a nachází naplnění v něčem jiném a každý má své místo mezi lidmi. Rozmanitost je možná tím, co dělá člověka člověkem. Co je nejdůležitější pro tebe, s čím bojuješ, co tě těší, nač nejvíc myslíš – jak se vidíš?

Jsem klaun

Šašek nebo kašpárek, jak chcete. Vystupuju hlavně pro děti, ale většinou se smějou i dospělí. Dřív jsem jezdil s cirkusem jako klaun-akrobat. Každé číslo mám perfektně nacvičené, hlavně pozornost a obratnost. Možná to vypadá, že dělat klauna je snadné, že je to něco jako dělat ze sebe pitomce, ale je v tom hodně gymnastiky, pružnosti a každé číslo hlavně musí mít dobrý příběh, kterému děti porozumí. A pozor – beze slov! Můj jazyk je jen řečí těla, gest a mimiky. Občas k tomu ještě hraju na ukulele nebo používám všelijaké rekvizity, ale to je jen doplněk. Až budu starší, rád bych jezdil se svým představením po nemocnicích, abych potěšil churavé děti. Dobrý klaun umí rozesmát i rozplakat, dokáže si publikum získat. Mým nedostižným vzorem je Charlie Chaplin. Víte, jak poznáte klauna? Je to snadné – má červený nos! Někdy si ho zkuste jen tak nasadit, hned se vám změní svět i nálada.

Jsme dvojčata

Jsme jednovaječná dvojčata. Vypadáme úplně stejně. Občas si nás na první pohled spletou. Těžko se nám mluví každé za sebe, protože jsme neoddělitelné. Každý náš krok je společný. Připadá nám, že máme i společné myšlenky. O všem se radíme, někdy i beze slov. Jako malé jsme měly společné hračky i oblečení a spaly jsme v jedné posteli. Celá školní léta jsme seděly v jedné lavici. Hrajeme čtyřručně na klavír. Moje sestra je můj nejbližší člověk – a já zase její. Jsem zvědavá, jestli se my dvě někdy vdáme! Často přemýšlíme o tom, že bychom si nejraději vzaly kluky-dvojčata a žili společně v jednom domě. No proč ne?